

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **ESPANYA** pessetas 1'50
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

LAS DOS PESTES D' EUROPA.

LO CÓLERA.—Lo pobre que á mi m' atrapi se queda de panxa al sol.
E' ESPERIT.—Y aquell que de tu s' escapi ja ha ben begut... alcohol.

TUTTI CONTENTI.

ANERA segura de fer carrera política. De primer un se fa amic del govern, y un cop li tè'l cor guanyat, li pega un trastasso de tras-cantó y 'l deixa com un drap brut.

Naturalment, lo govern fa un grinyol que se sent dels quatre confins d' Espanya, y la nació com que del govern tant se n' hi endona, 's queda ribent y exclama:

—Beute aquest ou!

Hi ha una preocupació vulgar consistent en creure que certs animals curan ab la baba las feridas que causan ab las dents; y siga que 'l govern comensi á agafar por als amichs que mossegan, siga que necessiti que 'ls mateixos que li han fet una ferida, li llepin per cicatrisarla, lo cert es que sempre las bocas més mossegadoras son las que s' emportan las millors talladas.

Aquí tenen explicat, per si no ho sabian, perque en Salamanca, ha pescat la capitania general de Cuba.

Y ara ve la segona part, qu' es la més divertida.

Lo nou Capitá general de Cuba, avants de aceptar un cárrech tant compromés, necessita passar comptes ab lo govern.... y principalment ab lo pobre Balaguer.

—D. Victor, diu, alló de rebaixar lo sou dels empleats, tréguis'ho del cap y pósis'ho als péus..

—Pero...

—No hi ha pero que valga.... O aixó ó búsquinse general. Jo no m' embarco.

En Sagasta sua de angunia y ho arregla tot. Cor que vols, cor que desitjas... ¡Calma D. Victor! La qüestió es que se 'n vaji.... Y ara al istiu... ab aquella calorassa que fá allá dalt... y ademés ¡quí 'ns diu que 'l vómit ó la febra groga?... Desenganyis, aquestas malalties y aquell clima trasmudan las naturales... De més valents n' hem embarcat... Creguim á mi. Allá las áligas se tornan colibrís y 'ls lleons gossets d' aygua... Vaja, D. Victor, digui amen á tot y deixi que s' embarqui.

En Balaguer s' arronsa y encomenantse á la Verje de Monserrat, accedeix á todas las pretensions de 'n Salamanca, creyent qu' en lo tren més próxim se 'n anirà á Cadiz y pendrà 'l vapor....

Y efectivament, lo capitá general de Cuba 's pren una mesada per passejarse y parlar u na mica ab los amichs.

Jo no sè qu' es lo que avuy sabriam, si hagués assistit á todas las sévas conversas un Gutierrez Abascal, cartera-en má, disposat á estereotiparlas.

Per una rara casualitat lo redactor del *Resúmen* va assistir a la taula de una fonda de la Granja en lo moment en que 'n Salamanca esmorsava ab tres ó quatre companys. Tenia una gana de lleó. Per lo que conta 'l periodista no content, ab los plats que li servian, va menjarse al govern enter, triturantli fins los ossos.

En Sagasta convertit en truyta no li tocava á las dents. Un estufat ab salsa cubana de immoralitats, va empassarse'l com ostias... Un gran plat de calamarsos van anarli al ventre de una xuclada. Al destrossar un gran capó cebat exclamava:—Aixís trinxa jo als personatjes de Madrid que viuen recomenant empleats per Cuba, y partintse ab ells los fruits de las més inundadas irregularitats.

Per postres van tréureli un meló, y 'l general va dir: —¿Qué 'm portan aquí?... Ah, ja, 'l cap de 'n Balaguer. ¡Pobre home!

La ressenya del famós esmorsar de la Granja publicat pel *Resúmen* va caure á Madrid com una bomba. Durant dos ó tres dias no 's parlava d' altra cosa.

En Balaguer dimitia, que hi ha melons que no 's pabeixen. En Sagasta s' estirava 'l tupé, en Moret no abandonava la maneta del telégrafo, reclamant ab tota urgencia l' envió immediat de 'n Salamanca. Tothom se preguntava lo mateix:—¿Se farà ferm ab lo que ha dit? ¿Procurará rectificarlo? ¿Y 'l govern que farà? ¿L' enviará á Cuba? ¿L' destituirá punt en blanc, com qui despatxa una criada?

La qüestió es de las que creman per tots costats: si l' envia á Cuba 's demostra que 'l govern no premia més que als que 'l trepitjan; si no li envia, 's dirá que té por de qu' en Salamanca al arribá allá dalt esquini la grua de las grans immoralitats, que segons diu se cometen en conviniencia ab certs personatjes de la situació.... ¿Han vist may un cas més apurat?

A lo millor gri... gri... gri... grinch: arriba un telégrama: es d' ell, de l' héroe del dia...

«Es cert que va e morsar: es cert que va fer petar la claca ab uns amichs; es cert que 'n Gutierrez Abascal hi era; pero no es cert que aquest estigués autorisat per revelar una conversa purament particular; ni es cert tampoch que la ressenya del *Resúmen* siga exacta.»

En Gutierrez Abascal:—«Es veritat tot y molt més encare, y ho sostindrè en tots los terrenos.»

—Hola... hola... ¿jo embustero?

Fins aquest punt arriban las mèvas impressions... Després no sé qué succehirá... Tal vegada un desafió entre 'l capítol general de Cuba y 'l redactor del *Resúmen*. ¡Seria bonich!

Com que suposo qu' en Sagasta ab tot aixó déu estar molt aturrullat, jo li donaré una solució conciliadora per si no l' ha trobada... una solució essencialment sagastina. Y es la següent:

«Lo que haja estat haja estat: qu' en Balaguer se quedi al ministeri, que se 'n vaja en Salamanca á Cuba, y en Gutierrez Abascal que després de tot es reformista, ab ell en calitat de cronista per escriure totas las sévas hassanyas y donar compte minuciosa de totas las sévas conversas.»

P. K.

L' ECLIPSE. I

UE no 'ls vingui de nou: lo sol está en capella.

Divendres que vè s' ha d' eclipsar totalment... pèls russos. Nosaltres, segons assegura en Flammarion, qu' es un fulano que d' aixó 'n sab la prima, també 'n participarem una miqueta.

Aquest any es any d' eclipses de totas classes. La pau está eclipsada mesos há: los fusells encara no han disparat; pero de gent ferida ja n' hi ha molta. La mitat dels portamonedas están espaternegant en l' agonia.

S' han eclipsat una pila de grans homes. En Krupp, l' insigne fabricant de màquines per matar personas.

En Kalkoff, lo periodista rus, vice-czar del gran imperi moscovita.

En Depretis, l' astut ministre italiá, que havia sapigut portar la prestidigitació á las discussions parlamentarias, y escamotejava un argument de la oposició més depressa que en Canonge fa desapareixe una moneda. Y altres de menos relleu.

S' han eclipsat las tendencias tolerants del papat. S' ha eclipsat la tranquil·litat d' Irlanda.

S' han eclipsat los propòsits liberals de 'n Sagasta.

Y s' han eclipsat una pila de banchs y casas de comers.

L' eclipse está de moda.

En quan al de divendres, no 's creu que tingui conseqüencias notables. Ni 's parla de que s' hagi d' acabar lo món, ni 's tem que indiqui la pujada dels reformistas.

Si acas puja alguna cosa, será 'l pa.

Hi ha gran divergencia respecte á las causas productoras del fenómeno.

Los sabis aseguran que lo que ocasiona l' eclipse no es més que la lluna, interposantse entre 'l sol y la terra. Los beatos afirman qu' es lo dit de la Providencia.

Un conservador ho explicava d' un' altra manera.

—¿Sab en Cánovas?— deya.

—Si.

—Pues en Cánovas es á Suissa. Divendres diu que farà una ascensió als Alpes, y llavors... llavors...

—¿Llavors... qué?

—Ab la seva colossal estatura, enfilat al cim de una montanya, tapparà 'l sol. Aquí té la causa del eclipse.

Lo que sigui ja ho sentirem á dir.

Entretant tinguin present una cosa. Si 'l fenómeno 's veu desde aquí y vostés l' examinan, procurin posarse la mà á la buixaca.

No fos cas que mirant l' eclipse de sol, los eclipses-sin lo rellotje.

FANTÁSTICH.

CAPELLANADAS.

Del Sultán de Turquia, qu' es un musulmá, se aceptan anel s pontificis; del Emperador de Prusia, qu' es un protestant, s' admeten ricas tiaras brodadas; de la Reyna de Inglaterra, protestant també, 's reben Biblias. ab notas ó sense notas, que aixó es lo de menos si las tals Biblias están ricament enquadernadas.

En cambi mor' en Depretis, qu' encare que acérrim partidari de la Unitat de la Itaha, era un catòlich degudament batejat y confirmat, y per ordre del Vaticá no asisteix un sol capellá al seu enterro.

Y encare s' extranyarán de que á las iglesias los capellans mantingan ab tanta afició 'l negoci de las caridas?

Quan los carlins van entrar á Olot, lo primer que feren sigué calar foch al teatro per tots quatre costats. Ells, los partidaris del incendi, del pillatge y de la violació crehuen que 'l teatro es immoral... Cada hú enten la moral á la seva manera.

Que hi ha capellans singlars ho sab tothom. Per exemple, un que al entrar á Olot, visitá la casa de don D. Joan Deu, per veure, sens dupte, si aquell valent defensor de la llibertat, s' hi havia deixat alguna cosa.

No hi trobá més que uns peixets vermells dintre del sortidor del jardí, y al veure 'ls exclama:—Miréu noys, peixos rojos, de color de infern, com lo seu amo.

Y ficantse de potas al sortidor, anava esclafantlos á patadas.

Lo teatro de Olot s' ha fet de nou, haventlo inaugurat un de aquets dias la aplaudida companyia catalana de Romea. Se celebrava al mateix temps la festa de Sant Esteve y pujá ab cubell un tal pare Bech, emprentilas contra 'l teatro y contra 'ls que hi assisteixin. —«Los que van al teatro, deya, son fills de Satanás: lo teatro es lo temple dels masons y de sos fills naturals los liberals, y uns y altres los té excomunicats lo Papa Lleó XIII.»

Eran tals y tant furiosos los cops de bech que donava 'l pare idem, que fins las punxas del fogonet que duya al cap, se li van aixafar quedant fet una tulipa.

Párrafo final del sermó —«No tinguin por que cridin á cap sacerdot per fiscalisar las obras que posan en escena. No tinguin por que 'm cridin á mi, per examinar á las damas, per si 's presentan ab la deguda decencia.»

¡Ala llop! Aixó es lo que tu voldrias, poder examinar las damas!

La població de Olot ha respost de una manera digna á las impertinencias de aquest bacallá perteneixent sens dupte á la mateixa familia zoológica de aquell que aixafava 'ls peixos del sortidor de D. Joan Deu. En primer lloch ha abonat tots los palcos del teatro y en la primera funció 'l local va omplirse de gom á gom.

P. DEL O.

o n' hi havia prou ab la divisió entre mestissos é integros, que ara s' han partit aquests últims entre partidaris de 'n Nocedal y del baró de Sangarrén.

Aritmética carlista.

De primer van sumar partidaris; després, un cop tirats á la montanya, van sustreure tot lo que trobaren; á continuació multiplicavan las desdixas del país, y ara 's divideixen.

Després de la divisió vindrán los quebrats... Uns quebrats que no hi valen braguers.

Los legitimistas francesos han nombrat rey al pare del currutaco de las húngaras, que com vostés saben se diu D. Joan.

D. Joan; pero no Tenorio. Mes aviat Joan de la Carabassa gran. O sino trúquinli al cap y sentirán soroll de carabassa.

La llibertat de imprenta, á Inglaterra. Ab motiu del Jubiléu de la Reyna Victoria, las senyoras inglesas van obrir una suscripció pública, ab lo nom de «Tribut de las damas», reunint la suma de 80 000 lliuras esterlinas, que van entregar á la Reyna Victoria.

Se deya per tot arréu que la Reyna hi afegiria una suma igual y que ab ella 's construhiria un hospital ó un altre establiment públich de beneficencia per l' is-tíl. ¡Ilusoria esperansa! La Reyna ha destinat las 80,000 lliuras á alzar una nova estatua del seu difunt marit, sent aixís que passan de 200 las que té erigidas en tota Inglaterra.

Lo *Fun*, periódich satíric, s' ha fet eco del disgust general produhit per aquest acte, publicant la caricatura de la Reyna, que apareix gronxantse en un columpi, del qual penja una talega ab lo lema «Tribut de las damas.»

Lo ministre Salibury li diu: *Guárdiho per ella vostra magestat: grárdiho que aixó es lo millor.*

Cap jutje, cap fiscal, cap governador civil, ni cap polissón ha molestat per res al autor de una caricatura que aquí á Espanya lo menos, lo menos, li costaria vuit anys y un dia de presiri.

Veritat es que á Espanya gobernan los liberals y que á Inglaterra manan los conservadors.

A Italia, 'l cólera continua fent estragos. Cada dia hi ha novas poblacions invadidas y un gran augment de cassos.

Y aquí á Espanya tranquils com si tal cosa.

Aquí á Espanya podém dir que no hi haurá cólera, sinó 'l dia que s' enfadi en López Dominguez.

¿Qué no han llegit l' article del *Resúmen*, firmat per un tal Sr. Figueroa?

Alló del matrimoni civil, del jurat, del sufragi universal y de las reformas democraticas son pamplinas y panyos calents. Lo partit reformista no 's preocupa per aquestas cosas. (¡Ja veuen si es liberal!) Lo partit reformista no té altre afany que 'l de fer moralitat, bona administració y justicia, tot aixó enganxat á la paret ab escupina de 'n Romero Robledo, per supuesto.

En aquest punt está tant decidit en López Dominguez que 's tirarà al carrer, lo dia que 'l país ho demani. ¡Oh y ell quin un! Conserva l' espasa del seu oncle y cada dia la frega ab terra d' escudellas perque no se li robelli.

¡Quina llástima que no conservi 'l geni del seu oncle! Perque després de tot, en Serrano enrahonava menos y obrava més.

Decididament Fernando de Coburgo ha fet un cop de cap y se 'n ha anat á Bulgaria, contractat de rey. Pero avants de entrarhi, s' ha descubert una conspiració, encaminada á arregliarli 'ls comptes.

Diuben que al bon pagador may del món li dolen prenas, per 'xó 'ls búlgaros volian pagarli 'l sou á bestreta.»

CARTAS DE FORA.—Una pregunta: ¿No valdria més que l' arcalde de Corbera de Mora de Ebro (Tarragona), en lloch de nombrar director de camins y carrers al mestre d' estudi, procurés que cumplís de la manera deguda 'ls seus debers professionals, procurant que 'ls noys aprenguessen quan menos á llegir y escriure?

Fa molts anys que á Gerri de la Sal (Lleyda) se celebra la festa major lo dia primer de agost. Enguany lo rector anuncia desde la trona que no hi hauria tal festa y que tothom podia treballar; pero las autoritats locals contractaren una orquesta y feren festes y balls entre 'ls aplausos de tots los vehins.—De aquesta feta 'l rector fa tres pams de bigotis y diu:—Ja 'm trobaréu. L' que vulgui tréure una fe de pila que avants costava sis rals desd' are se 'n farà 16 duros.

Y ara digan si 'l rector de Gerri de la Sal no es un rector bèn salat.

UN TIPO.

AHIR.

Era 'l mimat secretari del gran mónstruo malaguenyó, y posava un gran empenyo en semblar bèn reaccionari.

La lley per ell no existia y ab patxorra antequerana tot quant li dava la gana en lley l' home ho convertia.

Exprement lo presupuesto y vivint d' atropellar, lo cólera 'l va espantar y va abandoná 'l seu puesto.

AVUY.

Insurreccionat un dia
contra 'l seu antic patró,
seguit d' un tros d' esquadro
va mirar si algu 'l volia.

Junt ab lo nebot del tío,
ha format un embolisme
qu' ell ne diu *lo reformisme*
y 'l poble sol dirne *un lio*.

Ara es segon general
dels quatre gats de la esquerra,
y atrona la nostra terra
fent veure qu' es liberal.

DEMÁ.

Si la colla reformista
no escala prompte 'l poder,
l' home 's tornarà més vert
ó si li convè carlista.

Després, fent extremituts
de ponent fins á llevant,
continuará passejant
tots los partits coneguts.

Y al últim, segons las trassas,
quan no sápigam hont aná,
es segur que acabarà
fent jochs de mans per las plassas.

C. GUMÁ.

LO CERVELL D' ESPANYA.

DIHEN qu' es Madrid, perque á Ma-
drit es allí hont se pensa tot.
Y també déu ser la boca, perque
allí es hont se menja tot lo que hi
ha per menjar y 's beu tot lo que 's
pot beure.

¿Volen convence's de la exactitut
d' aquestas apreciacions?

Números al canto.

Sense contar las grans fondas, hotels, casas de men-
jar, figons, ni 'ls establiments de las aforas, á Madrid
hi ha:

- 65 venedors en gros de vins y ayguardents.
 - 76 cafés hont també s' hi serveixen plats *sueltos*.
 - 55 cafés en que fins s' hi dina y s' hi sopa.
 - 28 restaurants.
 - 24 establiments dedicats á la venda d' embutits.
 - 1513 tabernas.
 - 798 botigas d' ultramarins y colonials.
 - 46 pastelerias (sense contar lo casino reformista.)
 - 100 venedors exclusius de vi y licors.
 - 32 puestos al ayre libre hont se venen licors y vi.
 - 102 venedors de lo mateix, ambulants.
 - 29 fabricas... fixins'hi bé, *fábricas* de vi.
 - Total 2.868 establiments hont s' hi beu y s' hi menja.
- Tinguin en compte que en aquesta estadística hi
faltan las bunyolerias y las oficinas del Estat—bunyol-
lerias d' un ordre distint,—hont també 's menja en gran
escala.

Y aquí veurán perque aném com aném.
No tenim menjar, perque Madrid s' ho menja tot.
Y estém mal governats, perque beu massa.
Un cervell rodejat per 1513 tabernas, no pot estar
gayre seré.

FANTÁSTICH.

A confraria de Sant Lluís Gonzaga, anuncia un certámen que s' efectuará 'l dia 25 de mars del any vinent.

Un tema: «Deber del home en practicar lo culto extern»; premi, «una artistica copa de plata y or.»—Com si aixó de practicar lo culto extern consistís no més que ab omplir y vuidar la copa.

Un altre tema: «Poder temporal del Papa, necessitat de la seva existencia»; premi: «una rosa de plata.»—Tractantse del poder temporal, lo premi es molt oportú, sobre tot si la rosa té espinas.

Tercer tema, qu' es lo millor. «Un magnífich quadro pintat al cromo (una engallinada, perque 'l cromo no 's pinta; s' imprimeix) representant las Virtuts Teologals. Se adjudicará al millor treball estadístich relatiu als desastres sobrevinguts á poseedors de béns de la Iglesia enagenats.

Estich esperant ab impaciencia l' hora del certámen per véure exemples de desastres. Perque, no ho dup-
tin, aixó de comprar béns de la Iglesia porta desgracia.

Pero aixó sí, sempre hi ha un remey. Si un á con-
sequencia de haver comprat béns de la Iglesia 's torna coix ó geperut, ó carregat d' espatllas, pot curarse infaliblement.

—¿Tornan los béns als capellans?
—No, ca, aixó may; fent un viatjet de recreo á Lourdes, que aquellas ayguas tot ho netejan, tot ho curan.

Diu que 'ls carlistas preparan una manifestació y que 'l pastor de la colla té de portá aquest pendó.

Cánovas, segons aixis ho ha declarat veuria ab bons ulls la constitució de un ministeri Martos.

¿Ell ab bons ulls? ¡Mentidal!
No surti ab nous enredos:
per veureho ab bons ulls
no hauria de ser guerro.

Sobre la corrida nocturna de demá.

—Ja cal que hi posin forsa llum, sino en lloch de una corrida de toros, será alló una corrida de rellotjes.
—¿Qué vols dir?
—Home que se 'n farán corre molts.

Lo desafio entre en Ferry y 'l general Boulanger s' ha tornat aygua poll.

Més val aixis.
Lo desafio es un acte de barbarie que no conduheix á res... encare que 'l que havia d' efectuarse entre aquestos dos personatjes conduhia al descrédit de la República.

Per desafios célebres un que contava Mr. Thiers.

—Tot estava convingut pels padrins de una part y altre, y al arribar *al campo del honor*, van donar una pistola carregada fins á la boca á cada un dels adversaris, colocant á aquestos l' un al costat del altre, á menos de un pam de distancia.

—¿Quin horror! Devían pulverisarsel...
—No, ca: 'ls adversaris estavan posats d' esquena.
—Per girarse de repent y disparar l' un sobre l' altre á *quemar ropa*?

—Tampoch. Quan los padrins ván donar la senyal, los dos ván disparar, l' un apuntant al sol que se 'n anava á la posta y l' altre á la lluna que sortia á la part oposada.

—Y qué més?
—Res més: *el honor quedó satisfecho.... y el duelo* vá despedirse á la fonda més immediata.

Preparémnos que aviat riurém.

En Romero Robledo está arreglant las maletas per empendre una campanya de propaganda reformista. Al efecte visitarà las principats ciutats d' Espanya, entre ellas La Corunya, Málaga, Valencia y Barcelona.

A tall de arrenca-caixals.
O á tall d' arrenca-sagastas qu' es un caixal dels més tremendos.

Diu que quan siga á Barcelona, predicará á la Porta de la Pau, desde dalt de una carretela, y qu' en Tort y Martorell se presta á ferli de ajudant y tocará una trompeta, per cridar públich.

«Señores: acuí 's vén l' elixir reformista, qu' es un específich preciós per blindar conciencias políticas.

»Ab una toma no més al que 'l pren res li fé rés.»

Sempre que 'n Rius y Taulet
parla del seu patriotisme,
totas las primeras pedras
s' alsan y 's posan á riure.

Per pansas anéu á Málaga,
per pebrots á Cala'orra;
pero per tarugos bons
no 'us moguéu de Barcelona.

A la puerta de la cárcel
no te vengas á llorar...
ja procuraré escaparme
y 'ns tornarém á trobar.

Antiguament eran dolsas
las ayguas dels mars d' Espanya;
va escupirhi algun carlista
y varen tornarse amargas.

Jo hi vist melons á Valencia,
n' hi vist també en altres parts
y hasta n' hi vist devegadas
á dins de ca la ciutat.

No 'm defensis los tarugos
ni aparentis bona fé:
tothom sab que vas de tort
y que vens de Martorell.

C. GUMÁ.

—¿En qué se sembla 'l cel ab l' Ajuntament de Barcelona?

—En que t' un *sol*... pròxim á eclipsarse.

—Y en Sagasta ab la *Maquinista* terrestre y *marítima*?

—En que consum molts *planxas*.

—Y 'ls nostres carrils ab las reformas barceloninas?

—En que van molt poch á poch.

—Y la bona fé política ab una carta confiada al correu?

—En que 's pert.

—Y la bastida del monument á Colón ab cert arcalde?

—En que t' molta *barra*.

—Y 'ls rellotjes de Barcelona ab las industrias nacionals?

—En que van molt malament.

—Y 'ls apotecaris ab los estanquers?

—En que venen venenos.

—Y 'l govern ab un barco desorientat?

—En que ha perdut la brújula.

—Y 'l poble espanyol ab una caldera de vapor massa vella?

—En que está á punt de reventar.

F.

PARTES TELEGRÁFICHS.

Habana, 11 agost.

Aquí 's posa tot tan brut y reyna tal desconcert, que 'l poble 's veu ja perdut y 'l demés... se va á perder.

Id., 12 agost.

Espantosa efervescencia: fondistas preparan tranca; tots temen la competencia que 'ls podrá fé en Salamanca.

Paris, 12 agost.

Ab la calor que apreta en 'quests moments, fins los més pussilánims cobran bríos: ara com ara 's diu que hi ha pendants tres cents vuytanta quatre desafios.

Berlin, 12 agost.

Bismarck no 's troba bé, Guillermo 's troba mal, segueix ab sa dolencia lo príncep imperial; lo vell general Moltke també está un xich malalt: aixó, més que un imperi, pareix un hospital.

Roma, 12 agost.

Pacte per reconciliá' al Rey d' Italia y al Papa, no pot ferse ni 's farà: tot lo que s' ha dit... es *papa*. Cólera torna á escamparse pels país dels macarrons: procurin espavilarse y molt ojo ab los melons.

Un periodista qu' escriu, dos personatjes que cridan,

un ministeri que fa ayguas y un President que barrina.

A LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NÚMERO.

1. KARADA.—Pa-u-li-no.
2. ANAGRAMA.—Banda-Daban.
3. CONVERSA.—Rita
4. GEROGLIFICH.—Dos unzas fan cent seiscanta pessetas.

Han endavinat totas las solucions los ciudatans Xicot com cal, Pau, Matallops, Procurador y Sastre, Un Sebeta, Capella Punxeta, R. Pekin, Un Ilicitá, Dos Cunyats, Un Sarralench, Joaquim Sauri, Plácido, Ciudadá de Iluro, E. Padrell de Reus y Capellá prehistórich.—N' han endavinadas 3 los ciudatans J. Durán, Marangy, Quimet T. y dos Ases; 2 Pau Timba y Sularich y 1 no més Notari Jove y Negre Singalés.

KARADA.

FRANSA.
Dep. dels Pirineus Orientals.
Sr. D. SEGONA PRIMA.
TOTAL.

Si t' es fácil, car lector d' enviar aquest plech á Fransa, me farás molt gran favor puig hi va en ell ma esperansa.

ANAGRAMA.

He anat á Tot á comprar unas total molt remacas, que ja las poden matar, porque, cert, no están gens flacas.

TRENCA-CLOSCAS. VINAGRE.

Formar ab aquestas lletas lo nom de dos carrers de Barcelona.

RAYISTA.

TERS DE SÍLABAS.

Primera ratlla vertical y horisontal: nom de dona.—Segona: un istme.—Tercera: planta bosquetana.

GIUSEPPE MANNI.

GEROGLIFICH.

TKL

I

+

ON

I

II

MARANGY.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciudadans P. Antonell G., A. Novas, Ciudada de Iluro, Muley Fabas, Un Gomós, F. y S. Sola, Pepet de Calat, Miquelet, A. T. Sanmus, J. B., Un Llonza, y Pastoret del Montsant: Lo que 'ns envian no 'ns serveix.

Ciudadans Quimet T., Marangy, P. Ons, Dos Ases, Capella prehistórich, P. Talladas, J. P. Belluguet, Plácido, Joaquim Sauri, Un Sarralench, Sabi Salomon, Segon fisonomias, Doloretas maca, Dos Cunyats, Pau Matallops, Xicot com cal, Noy de Sarriá, A. Gibert, A. Trinidad, Un Moro, J. Gayarre, J. M., R. I. Pau, Caussadias, R. Pekin, Cabo Xinxilla, Esquiva carlins, Pepet Pistrinchs y Campis, y Noy Cabo: Insertarém alguna cosa de lo que 'ns remeten.

Ciudadá Japet de l' Orga: No ha d' enfadarse que no hi ha motiu. Tampoch hi ha preferencias deliberadas, ja que no coneixem ni al hu per cent de las personas que 'ns envian. Lo logogrifo está bé.—Pallaringas: Aquesta semana no ha fet prou bona lletra.—T. Ton: L' articlet no diu res de nou y per lo tant no val la pena de publicarse.—Enriquet del Vi: La primera va bé; l' altra no fa.—Un escorxadó: La poesia, un xiquet llimada, podra anar.—J. T. y V. (Cervera): Com lo que 'ns diu no altera 'l fondo de la cosa, no creyem oportú recriticarlo.—S. G. Peiriac: Los assumptos d' índole personal no son propis del nostre periódich.—Frascuelillo: Lo de aquesta semana es flux: un altre dia será.—Noy de la mare: Va molt bé.—J. M. Bernis: A nosaltres no 'ns molesta res, ni ningú. Ab la xarada s' ha descuidat de companyarhi la solució.—Taronja de convent: Es flux y gastat.—Un bon xicot: La revista á que 's refereix no l' escriu un sol sino varios y no hi ha partit pres

contra cap artista. Además, ha de considerar vosté que cada hu té 'sú modo de veure las cosas. Per lo demás, mil gracias per l' interés que 'ns demostra.—J. R. y S: Los datos que se 'ns envian han de ser més concretos.—J. Puig Cassanyas: Va bé; pero no repeiteixi 'ls envios sino 'ns exposém a insertar dos vegadas un mateix original.—Sir Pistrinchs: Lo mateix li dibem á vosté.—R. Roura: Si no fos alló tant transparent del final, aniria bé.—Norma R.: Aquesta semana no ha fet prou bona feyna.—Ll. Mila: De las tres n' acceptem duas, per més que seria de desitjar que las rimas no fossen tant forçadas.—Andresillo: Va bé l' articlet.—J. Cap: Enterats de tot y sempre gracias per lo que fa. Lo sonet necessita llima com l' articlet de la semana passada.—Emilia: La primera poesieta pot arreglarse.

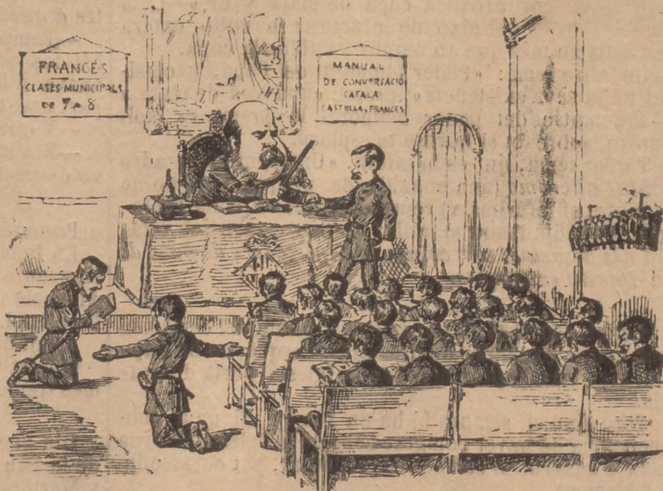
OBRA NOVA

NOUVELLE GRAMATIQUE FRANÇAISE

POUR L'USAGE DES MUNICIPALS
(VULGO SARGENTS DE VILLE)

avant, pendant et après
L'EXPOSITION UNIVERSELLE DE BARCELONE

POUR SE FAIRE ENTENDRE DES ÉTRANGERS
QUE LA VISITERONT PAR MILLIERS

Forma un quadern en quart y es son
Preu 25 centimes de pesseta

LOPEZ. Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 41 y 43.